

8.D osztály

műsora

a búcsúzó nyolcadikosok bankettjén

Balogh Zsuzsanna

Belényesi Panna

Cifrák Ábel

Dudok Fanni

Éles Réka

Filimon Ivett

Gál Fanni

Gorgyán Panna

Harangi Virág

Juhász János

Lakatos Nikolett

Lengyel Letícia

Lovas Nikolett

Lukinic Ruben

Magas Márk

Máté Zsolt

Menyhárt Adrienn

Molnár Sándor

Pápai József

Pikó Bettina

Sólyom Petra

Szabó Péter

Szűcs Boglárka

Tóth Nikolett

Osztályfőnök:

Szilágyi Erzsébet

Köszöntő

Köszöntök mindenkit társaim nevében is a nyolcadikosok bankettjén.

Kedves Tanáraink, diáktársaim!

Fogadják, fogadjátok szeretettel a 8. d osztály búcsúzó műsorát!

„Elbúcsúzom, de ott leszek, ahol a szél zúg, ahol a nap nevet,

Elbúcsúzom, de itt marad, belőlem néhány pillanat”

Lukas Graham: 7 years

(Dal)

Once I was seven years old, my mama told me,
"Go make yourself some friends or you'll be lonely."
Once I was seven years old

It was a big big world, but we thought we were bigger
Pushing each other to the limits, we were learning quicker
By eleven smoking herb and drinking burning liquor
Never rich so we were out to make that steady figure

Once I was eleven years old, my daddy told me,
"Go get yourself a wife or you'll be lonely."
Once I was eleven years old

I always had that dream, like my daddy before me
So I started writing songs, I started writing stories
Something about that glory just always seemed to bore me
'Cause only those I really love will ever really know me

Once I was twenty years old, my story got told
Before the morning sun, when life was lonely
Once I was twenty years old

I only see my goals, I don't believe in failure
'Cause I know the smallest voices, they can make it major
I got my boys with me, at least those in favor
And if we don't meet before I leave, I hope I'll see you later

Once I was twenty years old, my story got told
I was writing about everything I saw before me
Once I was twenty years old

Soon we'll be thirty years old, our songs have been sold
We've traveled around the world and we're still roaming
Soon we'll be thirty years old

I'm still learning about life
My woman brought children for me
So I can sing them all my songs
And I can tell them stories
Most of my boys are with me
Some are still out seeking glory
And some I had to leave behind
My brother, I'm still sorry

Soon I'll be sixty years old, my daddy got sixty-one
Remember life, and then your life becomes a better one
I made a man so happy when I wrote a letter once
I hope my children come and visit once or twice a month

Soon I'll be sixty years old, will I think the world is cold
Or will I have a lot of children who can warm me?
Soon I'll be sixty years old

Soon I'll be sixty years old, will I think the world is cold
Or will I have a lot of children who can warm me?
Soon I'll be sixty years old

Once I was seven years old, my mama told me,
"Go make yourself some friends or you'll be lonely."
Once I was seven years old

Once I was seven years old

Versek tanárainknak

Elekné Nagy Anikó néninek

Csak a teste – volt a többségnek jelen,
Nem csoda, hogy küzdöttünk rendesen.
Pókháló és brutális kémia videók,
Leckeírás és az ötösért beszámolók,
Tökélyre fejlesztett puskázási technikák,
és gyakran kínlódás, munka és tanulás.

Kerekesné Balázs Anikó néninek

Évente körülbelül 182-szer találkoztunk,
S meg kell hagyni, mindig igazán elfáradtunk.

Meg se rezzent, ha bénáztunk, hülyéskedtünk,
Ha egy szimpla magas tartás gond volt nekünk.

Az óráink egész kellemesek voltak,
Bár annyira mi sem voltunk rosszak.
Azért kerestük a lehetőséget a csalásra,
Tudjátok, egy kis imitált mozgásra.
De nem sikerült, mert a tanárnök mindig meglátta.
Jelentés után a sarokban kushadtunk,
Valaki benyomta a mi dalunk: "Aggyad Neki"
Miközben a többiek játszottak, a lányok a sarokban táncoltak.
"Dikta mamó tyibori"

Ignáth Ildikó néninek szeretettel

Fizika órák elején így szólt a kérelem:
Vedd fel a nyugalmi állapotot, kisszívem!
Megtapasztaltuk, hogy milyen is a brutális fizika;
Hogy megértsük, kellett volna hozzá némi ész, fifika.
Másolásért, jegyzeteléséért, a csendért járt a kegy;
Amely görbülő jegy formájában mutatkozott meg.

Puskázni nem lehetett, annyi szent;
Kénytelenek voltunk tanulni, amíg ment.
Köszönjük, hogy kedves volt és finom;
Sokszor láthatott mosolyt az arcokon.

Cseh Gézáne Anikó néninek

Lapulás, rejtőzködés, és feszült volt a hangulat
A rendszeres biológiaórai felelések alatt.

Memorizáltuk kellett az egész tankönyvet,
Mert vissza kellett mondani az egészet.
Amikor Anikó néni kezdeményezte:
" Beszélgessünk!"
Egyszerre odalett minden reményünk.
A legtöbb órára pedig keményen tanultunk,
Mégsem ment minden úgy, ahogy gondoltuk.

Voltak felejthetetlen pillanatok:
Még Anikó néni is szívből nevetett,
mikor Laki felelésre jelentkezett.
Már régen a szivacsok volt a téma,
hiába, mert ő csak a zebrát tudta.
Sok minden egyéb dolog mellett,
a szaporodás lényege is tisztává lett.
Köszönjük Anikó néni!

Tóth István tanár úrnak

Angol szavakból gyakori a szódolgozat
azt hihetnéd, hogy angol órán vagy,
De nem, ez az informatika óra
rendszeressé vált kiváló programja.
Pista bácsi, az angol szavakat már vágjuk,
Csak az Excel-t használni nem tudjuk.
Gyermekem, az ötös elérhetetlen álom,
Nem vagy elég okos, kisbarátom!

A technika óra bevezetésénél a vaspálcát használta,
Rend lett, ez a "jó pedagógiai módszer varázsa".
Állandó feladatunk volt a tankönyv másolása,

Fel is javult az osztály szövegértési tudása.
Kétszer még főztünk is, élveztük is nagyon,
Akkor nem voltunk "dúrhók"annyira nagyon.
Az ötös érdemjegy elérése szinte lehetetlen,
ha tanulsz, megfeszülsz, akkor is elérhetetlen.
Pista bácsinak azonban néha megesett a szíve,
és néhány szorgos embert ötössel zárt le.

Vékony Andrea tanárnőnek

Vékony Andi néni egész élete egy regény,
Sokat mesélt róla, könnyei tengerén.
Nem mindig volt egyszerű dolga velünk,
A zeneszeretetét mégis átadta nekünk.

"Nagyon amperkedtek", szólt néha mérgesen,
S ekkor próbáltuk magunkat összekapni rendesen.
Még Magas Márk s pótlói is megerőltették magukat,
Bár megénekeltetni ekkor sem hagyták magukat.

Bacskai Zoli bácsinak szeretettel

Nagyon vártunk az informatika órákat,
mert mindig nagyon jó volt a hangulat.
Nem volt se könyvünk, se munkafüzetünk,
mégis sok hasznos ismeretre szert tettünk.
Tanulás, szorgos gyakorlás, Word, Excel táblázat,
Az órák végén egy picit játék volt a tortán a hab.

Köszönjük, hogy valóban informatikát tanított nekünk.

Ötödikben még a kotty osztály voltunk,
Hatodikra már igazi hógolyókká váltunk,
Hetedikben sajnos szétváltak útjaink,
Nyolcadikban, hálisten, visszakaptuk megint.

Zoli bácsi bár minden lehetőt elkövetett,
És mi is megtettük azt, amit lehetett,
Hogy a matematika tudásunk,
tökéletesebbé, jobbá váljon.

Matematikaórán létezett egy bukó-szekció,
számukra az eMentor volt a mentő opció,
mi jobbak nem szerettük ezt annyira nagyon,
mert nem javított a jegyen, csak rontott nagyon.

Tanár bácsinál rend volt és fegyelem,
Pedig rendes és kedves volt s csupa türelem.
Odafigyelt ránk, következetes volt és segített,
Szerettük őt, és ő is szeretett bennünket.

Kincsesné Kirtyán Mária tanárnőnek

Földrajz- és rajzórakon gyakran éreztük,
hogy megállt a múltó idő.
Kemény dolgoztunk, s küszködtünk,
mint a kefekötő.
Utáltuk a kínzóan nehéz kétperces dolgozatot,
A katonás visszaszámlálást,
a sok rossz jegyet, s az otthoni magyarázatot.

Érdekes ismeretek sokasága most már a fejünkben van,

Azt is tudjuk, hogy a Mount Everest nem Amerikában van.
Megtudtuk, hogy Marica néni szeretne már egy felest,
Mielőtt bárki félreértené, szemüvegből egy szépet, felest.

Nagyné Huszin Andrea tanárnőnek

Történelemtanárból az osztálynak több is kijutott,
Mikor megjött Andi néni, az osztály jó tanárt kapott,
Történelemórán folyton fesztelen és jó volt a hangulat,
dolgoztunk rendesen és neveltünk nagyokat.
A többség nagyon szerette a történelmet,
mások remekül tudják is, mutatják az eredmények.

Köszönet mindenért Andi néni!

LGT - Valaki mondja meg

Valaki mondja meg, milyen az élet,
Valaki mondja meg, mér' ilyen,
Valaki mondja meg, mér' szép az élet,
Valaki mondja meg, miért nem,

Valaki mondja meg, mér' jó az ember,
Valaki mondja meg, miér' nem,
Valaki mondja meg, mér' lesz gonosszá,
Valaki mondja meg, miért nem!

Valaki mondja meg, kinek kell hinnem,
Valaki mondja meg, kinek nem,
Valaki mondja meg, ki hova érhet,
Milyen az íze az élet vizének.

Valaki mondja meg, a hosszú évek,
Mért tűnnek úgy mint egy pillanat,
Valaki mondja meg, mi az, hogy elmúlt,
Valaki mondja meg, hol maradt.

Valaki mondja meg, hogyan kell élni,
Apám azt mondta, ne bánts mást,
Valaki látta, hogy bántottalak már,
Valaki látta, hogy bántottál.

Valaki mondja meg, miért vagyunk itt,
Anyám azt mondta, hogy boldog légy,
De anyám azt nem mondta, mért nem e földön,
Anyám nem mondta, mondd, miért

**Köszönet az alsós osztályfőnökünknek,
Regeléné Jámbor Andreának**

*„Se hall, se lát Dömötör, buta volt, mint hat ökör.
Mert ez a se hall, se lát, kerülte az iskolát.”*

Ez a kis versike alsós létünket hozza ide.

Nyolc éve volt, hogy átléptük ennek az iskolának a kapuját, fogalmunk sem volt, mi vár itt ránk ezen a furcsa helyen. Először is meg kellett ismerkednünk az új csapattal, az első D osztállyal. Hozzá kellett szoknunk, hogy az egész napos játéknak vége, és most már tanulnunk is kell. Teltek a napok, hetek, hónapok, és a kis csapat kezdett összekovácsolódni. Egy olyan ember irányított és segített bennünket, aki igazi második édesanyánk lett. Elérte, hogy az iskolás napok szépek legyenek és boldogok. Már az elején megszerettük kedves és anyáskodó természetete miatt. Mindennel fordulhattunk

hozzá bármikor. Tudjuk, hogy nem kevés bosszúságot okoztunk neki. Reméljük, hogy ezeket megbocsájtja nekünk, és csak a szépre, a jóra, az együtt eltöltött szép napokra emlékezik majd.

Köszönet a felsős osztályfőnökünknek,

Szilágyi Erzsébetnek:

Osztályfőnök; mit mond ez a szó? Lélektani nevelő, tudást oktató, egy idősebb barát, aki segít, ha szükségünk van rá.

Negyedik év végén annak rendje, s módja szerinte, sajnálva, ám mégis mosolyogva leváltottuk az osztályfőnökünket, ez mindenkit érzékenyen érintett, hiszen négy éven át, aggódó anyaként pátyolgatott, és indított el minket az utunkon.

Amikor megtudtuk, hogy Szilágyi Erzsébet tanárnő lesz az új osztályfőnökünk, az idősebb diákok és a felnőttek jobbra igyekeztek elijeszteni minket, tanácsolták, hogy törődjünk bele a sorsunkba.

Azt kell, hogy mondjam, hogy nem volt igazuk. A vészes előrejelzések ellenére jó szívvel fogadott minket, mint új osztályát. Angol, nyelvtan és irodalom órán segített minket, követte az utunkat, s ezekhez az órákhoz jobbra felejthetetlen emlékek és még annál is több megszerzett tudás kötődött.

Erzsike néni négy év alatt gondunkat viselte, megélt mellettünk néhány nehéz helyzetet, pályaválasztásunk során legjobb tanácsaival látott el minket, talán ennek köszönhető, hogy nyolcadik végére mindenki megtalálta a helyét, jövőbeli iskoláját.

Köszönjük neki mindazt a sokat, amit értünk tett; annyi mindent csináltunk együtt, ezért is nehéz erről beszélni, hiszen elmondani, felsorolni lehetetlen lenne, hányszor mondtuk el a köszönöm szót neki.

Szeretettel köszönjük meg **Kozároczi Bea néni**nek a munkát, kedvességét, türelmét.

Harangi Virág szavai **Tóth-Laboncz Attila tanár úrnak**, az alsós osztályfőnökének:

Köszönjük Attila bácsinak az értünk végzett munkáját. Minden jót kívánunk!

Lengyel Letícia köszönte meg **Tóthné Szathmáry Irénke néni**nek, alsós osztályfőnökének a munkáját, kedvességét, türelmét, odaadását.

Koncz Zsuzsa – Isten hozzád

(Dal)

Este van már csillag van az égen
Véget ért megint egy szép napunk,
Későre jár mégis nehéz most a búcsú,
Hiszen isten tudja hol találkozunk.

Az angyalok is könnyes szemmel néznek,
Ha látják, hogy mi még együtt vagyunk.
Későre jár mégis nehéz most a búcsú,
De hát isten hozzád vár az otthonunk.

Egyszer még egy gyertyafényes
Csendes este visszatérünk,
S mint a régi dallamokra,
Álmainkra úgy emlékezünk.

Alszik már az utca és a város,
Ébren talán csak mi álmodunk,
Későre jár mégis nehéz most a búcsú,
Csak az isten tudja hol találkozunk.

Mára már a muzsikának vége,
Legyen ez az utolsó dalunk,
Későre jár mégis nehéz most a búcsú,
Legyen istenhozzád vár az otthonunk.

Egyszer még egy gyertyafényes
Csendes este visszatérünk,
S mint a régi dallamokra,

Álmainkra úgy emlékezünk.

Minden jó csak legyen jó a vége,
De addig még talán találkozunk,
Későbbre jár mégis nehéz most a búcsú,
És ha lehet legyen szebb a holnapunk.

Találkozunk 2021-ben!